

Ако ли, мила майно ле,
Живъ и здравъ стигна до село,
Живъ и здравъ съ байрякъ въ ржка,
Подъ байрякъ лични юнаци,
Напети дрѣхи войнишки,
Съ лъвове златни на чело,
Съ иглянки пушки на рамо
И съ саби-змии на кръстътъ,
О, тогазъ, майко юнашка!
О, либе мило, хубаво!
Берете цвѣтя въ градина,
Кжсайте брашлянъ и здравецъ,
Плетете вѣнци и китки
Да кичимъ глави и пушки!
И тогасъ съ вѣнецъ и китка,
Ти, майко, ела при мене,
Ела ме, майко, прѣгърни
И въ красно чело цѣлуни —
Красно съ двѣ думи завѣтни:
Свобода и смѣртъ юнашка!
А азъ щж либе прѣгърна
Съ кървава ржка прѣзъ рамо
Да чуй то сърдце юнашко,
Какъ тупа сърдце играе;
Плачътъ му да спрж съ цѣлувка
Сълзи му съ уста да глътна. . .
Пакъ тогазъ.... майко, прощавай!
Ти, либе, не ме забравяй!
Дружина трѣгва, отива,
Пжтътъ е страшенъ, нъ славенъ:
Азъ може младъ да загина. . .